

28 И Иисусъ ймъ рече: Истинна ви думамъ: Защо више, които сте пошли по мене, въ второ то пришествието когато седне єдинъ човѣческий на престолатъ на славата си, ще да седнете и више на аванадесать пресголовъ, да сдите аванадесе те коленна Израилеви.

29 И секой, които ѿстани каша, или братя, или сестры, или баща, или майка, или жена или чада, или нивы, заради моето имѣ, стократни ще да ги восприиме, и животъ вѣчни ще да наслѣди.

30 И мнозина пѣрви ще да кждатъ послѣдни, а послѣдни те пѣрви.

ГЛАВА ВІІІ.

ЗАЩОТО прилича царството небесно на єдинъ човѣкъ домовитъ, които єизлѣзналъ многѡ ранш, да нафѣща рабочици за лобъ то си.

2 И като согласи съ рабочици тѣ по пѣназъ на денъ прати ги въ лобъ то си.

3 И излѣзе въ третиатъ часъ, и видѣ арбги, които стоеха на пазарлатъ празни,

4 И рече имъ: Идете и више въ лобъ то ми: и ѿтко виде праведно ще да ви заплатимъ, и онъ ѿидѣхъ.

5 Паки излѣзе въ щесты-

атъ и въ девятната часъ и направи подобни.

6 И излѣзе и въ єдинадесетната часъ, и намери и арбги, които стоеха празни, и рече имъ: Защо стойте тукъ вездени празни;

7 Рѣкоха му: Защото никой не нѣ оцанилъ, и рече имъ: Идете и више въ лобъ то ми, и ѿтко єправедно, ще да земете.

8 И когато се мржна, рече господаро на лобъ то на настойникатъ си: повѣтай рабочици тѣ, и плати имъ като начешъ ѿ послѣдни те до пѣрви.

9 И дойдоха онъ, които ѿеха ѿишли въ єдинадесетната часъ, и земаха по пѣназъ.

10 И като дойдоха пѣрви тѣ мыслеха, защо ще да зематъ по много, и земаха и онъ по пѣназъ.

11 И като го земаха моромореха противъ господарата,

12 И говореха: Защо тиа послѣдни те тѣкми єдинъ часъ поработиха, и направи вълъ си ги равни съ насъ които испегли хмесичка та тегота дневна, и гореши на та.

13 И той ѿговори, и рече на єдного ѿ нихъ: пріателю, не ти стрѣвамъ неправда: не пазарил ли съ мене за єдинъ пѣназъ;